

**Migrations- och
integrationspolitiskt
manifest**

Innehåll

Migrations- och integrationspolitiskt manifest	3
Inledning	3
Invandring	4
Invandringens historia	4
Olika typer av migration:	4
Att hjälpa människor på flykt	6
Asyl	6
Ett modernt kvotsystem	7
Ensamkommande	8
Illegal invandring	8
Att komma till Sverige	9
Arbetskraftsinvandring	9
Anhöriginvandring	10
Studier	10
EU-medborgare	11
Integration	11
Begreppet integration	11
Kultur	12
Välfärden och medborgarskapet	13
Återvändandebidrag	13
Utbildning	13
Arbetsmarknaden	14
Bostad	15
Europeiska Unionen	16

Migrations- och integrationspolitiskt manifest

Inledning

Det goda samhället för Kristdemokraterna är ett där samhällsgemenskap råder, där enskilda människor i nära gemenskap med andra ges möjlighet att utveckla sin person och förverkliga sin potential samt där det råder solidaritet och människor tar ansvar för varandra. Denna vision handlar om ett samhälle där alla människor i landet känner ett ansvar för och är delaktiga i nationens utveckling. I ett land med stark samhällsgemenskap identifierar människor sig med varandra, vill ställa upp för varandra och litar på varandra. Det sociala kapitalet i ett sådant samhälle är högt. Alla människor i landet betraktar Sverige som sitt gemensamma hem, på gator och torg känner man sig trygg, ingen tillskansar sig mer än de har rätt till från de gemensamma trygghetssystemen och statsmakten är opartisk och rättvis.

Vid utformandet av en god migrations- och integrationspolitik måste två kristdemokratiska principer särskilt beaktas: förvaltarskapstanken och solidaritetsprincipen. Ett lands kulturella, sociala och ekonomiska förhållanden är något som vuxit fram över lång tid och måste förvaltas. Den svenska och västerländska kulturen, byggd på kristen etik och humanism, utgör och ska fortsatt utgöra grunden för vårt lands lagstiftning och rättstradition. Denna etiska grund utgör fundamentet för ett fungerande fritt och pluralistiskt samhälle. Det svenska språket ska likaså vara norm i Sverige och vårt lands institutioner ska värnas. Ett öppet och välkomnande Sverige står alltså på intet sätt i konflikt med, utan kräver, ett land med nationell självkänsla och tydliga normer och värderingar. En god migrationspolitik måste således i enlighet med förvaltarskapstanken ta hänsyn till mottagarlandets förutsättningar och kapacitet. Migrationen får inte vara för stor under för kort tid, fungerande gränskontroller måste finnas och svenska myndigheter och välfärdssystemen får inte överbelastas.

Sverige bör därför eftersträva en flyktingpolitik som håller ihop över tid. Sveriges stöd till människor i nöd måste vara konsekvent och säkert. Solidaritetsprincipen innebär att vi i Sverige och andra länder har ett moraliskt ansvar att hjälpa människor i nöd. Hur detta ansvar bäst realiseras skiljer sig åt mellan situationer. Ibland är asylmottagande till Sverige det bästa, ibland hjälp i närområdet och vid vissa tillfällen krävs väpnade interventioner. Krig och brott mot mänskliga rättigheter kräver i vissa fall väpnad intervention för att sätta stopp för problemen. Sverige ska ha en aktiv roll internationellt och vara redo att skicka trupp eller assistans till internationella väpnade insatser om så behövs. När flyktingar kommer till Sverige måste processen vara utformad så att rättssäkerhet garanteras den enskilde. Resurser för mottagande av flyktingar och för utredning av deras situation ska vara tillräckliga för att åstadkomma korta handläggningstider, rättssäkerhet och effektiv hantering. Stöd till närområdet, framförallt via UNHCR, bör ökas då denna typ av stöd är mycket kostnadseffektiv och kommer många människor till del snabbt. Att kvittera biståndsbudgeten mot flyktingmottagande kan i undantagsfall vara acceptabelt men får inte vara något som permanenteras.

Målet med integrationspolitiken ska vara kulturell assimilation. Varje människa har rätt att fritt välja sin religion, bosätta sig var hon vill, fira vilka högtider och äta vilken mat hon vill. Detta är en självklarhet. Samtidigt måste målet med den svenska integrationspolitiken vara att den enskilde lär sig svenska, bryter ett eventuellt utanförskap, tar till sig vår gemensamma värdegrund, respekterar svenska lagar och institutioner, känner ett ansvar för vår samhällsgemenskap och identifierar sig som svensk. Alla människor har rätt att värna

kulturella särdrag, men detta får inte bli ett hinder för kommunikation och gemenskap. Framväxten av parallellsamhällen kan inte accepteras. Därför är det av yttersta vikt att nyanlända invandrare snabbt tar del av undervisning i svenska språket, information om det svenska samhället samt möts av en fungerande bostads- och arbetsmarknad. Språkstudierna bör individanpassas och kombineras med praktik på arbetsplatser för att öka möjligheten till integration i samhällsgemenskapen. Att tillvarata människors vilja och förmåga till egenförsörjning ska vara centralt.

Den svenska migrations- och integrationspolitiken behöver reformeras. Sveriges engagemang för utsatta människor i världen måste ha som utgångspunkt att hjälpa så många människor som möjligt; inte enbart värna grupper med kapacitet att göra farliga resor över Medelhavet. Sverige måste exempelvis ha en långsiktig strategi vad gäller stärkta gränskontroller och inre säkerhet där registreringar och ID-kontroller sker på ett rättssäkert sätt. Trycket på svenska myndigheter måste minska så att handläggningen av migrationsärenden kan göras på ett sådant sätt att varje människa får en seriös och gedigen prövning. Anvisningar av bostäder måste effektiviseras så att extrem trångbeboddhet inte uppstår och segregationen i vissa områden inte permanentas. Arbetsmarknaden måste snarast reformeras för att fler ska komma i arbete. Lägre trösklar och utbildningsinsatser ger människor möjlighet att snabbare komma in på den svenska bostadsmarknaden. Nyttänkande, handlingskraft och genomgripande reformer kommer att krävas för att möta vår tids stora integrations- och migrationsutmaning. En försvårande faktor för ett effektivt och bra flyktingmottagande är välfärdsstatens nuvarande omfattning.

Invandring

Invandringens historia

Människor har i alla tider rört på sig, men förändringarna i världen sedan 1900-talets slut har drastiskt accelererat denna utveckling. För migration relaterad till Sverige driver två faktorer denna utveckling. Den första är världens snabbt ökade välstånd. Sedan 1980-talet har fattigdomen i världen mer än halverats. Många människor som fått en förbättrad levnadsstandard väljer att inte stanna i sina hemländer, utan fler människor från fattigare länder väljer att resa till rikare länder för en bättre framtid. Huvuddestinationerna är Europa, Nordamerika och Australien. Under 2007 migrerade 650 000 människor från subsahariska Afrika, 2012 hade denna siffra stigit till 1,5 miljoner människor.¹ Den andra faktorn som driver utvecklingen är det försämrade säkerhetsläget sedan 2010-talets början. I stora delar av Afrika, Mellanöstern och Asien har nya konflikter uppstått och gamla förvärrats. Genom kriget i Georgien och konflikten i östra Ukraina har Europa sett sina första krig under 2000-talet. Dessa krig har sammantaget skördat hundratusentals dödsoffer, men också skapat den största flyktingkrisen i människans historia med cirka 60 miljoner människor på flykt i världen.

Olika typer av migration:

Konventionsflykting. (Syftar på en FN-konvention Genève-konventionen från 1951). Det första som sker när en person, utan visum, kommit till Sverige i önskan om att få stanna är att söka asyl. En individuell prövning görs av Migrationsverket huruvida asylskäl föreligger och

¹ <http://www.undp.org/>

om personen i fråga ska få stanna kvar i Sverige eller inte. Under Migrationsverkets eller processens provotid kallas personen i fråga asylsökande. Vid ett positivt beslut beviljas personen i fråga ett uppehållstillstånd i Sverige och kallas därmed för flykting. Dessa kan vara temporära eller permanenta. Vid negativt beslut ska personen avvisas, dvs. om denne inte lämnar landet självmant. För att kunna kallas för konventionsflykting och ges en fristad i Sverige ska personen ha en befogad rädsla av förföljelse på grund av etnicitet, nationalitet, sexualitet, religiös eller politisk uppfattning. Under 2015 ansökte 162 877 människor asyl i Sverige. Under samma år handlades 58 802 och av dessa beviljades 32 631 personer asyl i Sverige.²

Kvotflyktingar. Sverige är ett av FN-länderna som genom kvotflyktingavtal beslutat att årligen avsätta en kvot för flyktingar som kommer från ett 3:e land som direkt medges uppehållstillstånd. Flyktingar delas in i fler grupper så som bl.a. ekonomiska, interna eller de facto – flyktingar. Under 2014 fick 1971 personer kvotflyktingstatus i Sverige.³

Illegal invandring. Illegala migranter kallas ibland för ”papperslösa” och har antingen kommit till Sverige, sökt asyl men fått avslag eller inte valt att söka asyl. Ungefärliga uträkningar uppskattar denna grupp i Sverige till mellan 10 000-50 000.⁴ Genom att man fått avslag har man enligt lagstiftningen ingen rätt att vistas i landet och ska skyndsamt avvisas men har sedan 2013 rätt till vård och skolgång.

Anhöriginvandring. Det är även möjligt att få ansöka om att stanna i Sverige genom en så kallad anhörigprocess istället för asyl. Då ansöker man om att få stanna på grund av en redan befintlig anknytning till Sverige i form av att exempelvis en förälder eller maka/make redan fått ett tillstånd om att stanna i Sverige. 2015 beviljades ungefär 15 000 personer detta.⁵

EU-medborgare. Alla medborgare i ett EU-land har rätt att röra sig fritt inom EU och att stanna i respektive land i högst tre månader. För att stanna längre än tre månader måste personen arbeta eller vara företagare, studera eller leva av pension. (Detta gäller dock inte andra nordbor.) Om inte detta uppfylls har EU-landet rätt att kräva att personen flyttar.

Arbetskraftsinvandring. Människor från utanför EU kan medan de befinner sig i sitt hemland ansöka om arbetstillstånd för att arbeta i Sverige. Arbetstillstånd kan sedan 2008 beviljas för anställningar som har ”avtalsmässiga villkor” och om personen i fråga kan försörja sig på lönen. Arbetstillståndet gäller i högst två år och kan sedan förnyas. Efter fyra år kan personen ansöka om permanent uppehållstillstånd. Krav på arbetstillstånd gäller inte EU-medborgare, men de måste dock registrera sig hos svenska myndigheter efter tre månader. 2013 beviljades cirka 27 000 arbetstillstånd om man också räknar med utomnordiska EU-medborgare.⁶

Utbytesstudenter. Europiska utbytesprogram som ERASMUS, universitets egna överenskommelser eller studenter som aktivt skriver in sig vid utländsk högskola är alla exempel på utlandsstudier. Allt detta kräver att studenter som inte är bosatta i ett annat EU-land söker uppehållstillstånd. I Sverige gavs 2015 kring 9500 uppehållstillstånd för studier till

² <http://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Statistik/Oversikter-och-statistik-fran-tidigare-ar/2015.html>

³ <http://www.migrationsinfo.se/migration/sverige/asylsokande/kvotflyktingar/>

⁴ <http://www.migrationsinfo.se/migration/sverige/papperslosa/>

⁵ <http://www.migrationsverket.se/download/18.39a9cd9514a3460772133ee/1454329141569/Kommunmottagna+enligt+ersättningsf%C3%B6rordningen+2015.pdf>

⁶ <http://www.migrationsinfo.se/arbetsmarknad/arbetskraftsinvandring/>

utländska studenter.⁷

Att hjälpa människor på flykt

Asyl

Möjligheten att söka asyl tillhör en av de äldsta rättsinstitutionerna i världen. I antikens Grekland kunde människor söka skydd i tempel, i kungariket Israel i vissa speciella städer och sedan medeltiden i kyrkor eller kloster. Denna princip handlar om att skydda mänskligt liv och värna om vår nästa. Varje stat, institution och människa har därför ett ansvar att verka för att så många människor som möjligt som befinner sig på flykt från konflikter och krig ska kunna få den hjälp de behöver. Denna hjälp utesluter dock inte att andra lösningar än asyl kan vara lika viktiga komponenter för att förbättra människors situation. Väpnade interventioner är ibland nödvändiga och hjälp i närområden, ex. i form av stöd direkt till människor i flyktingläger kan i många fall vara en mer effektiv lösning.

Dagens asylsystem fungerar dessvärre inte. Genom den förda politiken, både i Sverige och på EU-nivå har man idag endast möjlighet att söka asyl i Sverige inom landets gränser. Detta kan vid en första anblick anses vara en rimlig ordning men får mycket negativa konsekvenser. I praktiken gör detta att det bara går att söka asyl i Sverige genom att använda sig av de kriminella smugglarnätverken och det är nästan bara unga män som är villiga att ta sig an det farliga projektet. Anledningen till detta är att det i praktiken är omöjligt att ta sig från konflikthärdsområden till Sverige utan visum. Detta system gäller parallellt med att svenska ambassader inte får ge visum till personer som man misstänker kommer att begära asyl, och parallellt med det så kallade "transportörsansvaret" som innebär att om en asylsökande transporterats till Sverige utan visum bötfälls den som transporterat den asylsökande.

Till detta ska läggas principen om första asylsökningsland som regleras i Dublinförordningen och innebär att en asylsökande ska söka asyl i det första trygga land hon kommer till. Om en person vistats i ett sådant asylsökningsland innan hon kommer till Sverige ska hon alltså skickas tillbaka till det första landet för att söka asyl där istället. Vårt lands geografiska läge gör att om denna princip tillämpats i praktiken hade nästan ingen kunnat söka asyl i Sverige. I nuläget är dock så inte fallet vilket det höga asyltrycket på Sverige tydligt visar. Den sammantagna bilden av asylsystemet i nuläget visar alltså ett projekt som tydligt havererat och inte ger svar på de problem det har för avsikt att lösa.

Som ett resultat av den förda migrationspolitiken finns en demografisk skevhet i flyktingmottagandet. Av de som ansökte om asyl i Sverige 2015 var 70 procent män (för asylsökningar från näst största söklandet Afghanistan var siffran över 80 procent). De flesta av dessa sökande är också tämligen unga, de flesta under 40 år. Då unga män inte kan sägas vara mer skyddsvärda än någon annan grupp visar detta att Sveriges nuvarande asylsystem är djupt orättvist.

Den rådande asylpolitiken i Sverige, i EU- och på internationell nivå, är utformad för förutsättningar som gällde i en svunnen tid. Systemet måste därför reformeras.

⁷ <http://www.migrationsverket.se/> Beviljade uppehållstillstånd och registrerade uppehållsrätter, första och andra instans (beslut av Migrationsverket och Migrationsdomstolarna). Förstagångstillstånd. 2015

Ett modernt kvotsystem

Det huvudsakliga sättet som människor ska ges skydd i Sverige framgent ska vara via flyktingkvoter. Sveriges nuvarande flyktingkvot är satt i samråd med FN:s organ UNCHR (United Nations High Commissioner for Refugees) och uppgår till 1900 personer årligen. Dessa personer väljs ut vid flyktingläger runt om i världen och får sina ärenden prövade på plats. Fördelarna med detta system är flera. Mottagarlandet kan själva säkerställa att fördelningen av personer är jämlikt fördelad mellan grupper, kön, ålder, etnicitet etc. samt att mottagarlandets kapacitet motsvarar det antal personer som tas emot. Detta skulle avsevärt snabba på integrering av de nyanlända på såväl bostads- som arbetsmarknad. Vidare behöver kvotflyktingar inte befinna sig i limbo i mottagarlandet under tiden deras ärenden handläggs och osäkerheten för den enskilde minskar drastiskt. Kvotflyktingar bör ges temporära uppehållstillstånd med lång tidsfrist samt gode möjlighet att omvandla dessa till medborgarskap.

Sveriges flyktingkvot bör därför uppjusteras parallellt med att möjligheten att det nuvarande sättet att söka asyl i Sverige avvecklas. Med hänvisning till Dublinförordningens princip om att asyl ska sökas i säkert land bör Sverige redan idag kunna hänvisa migranter tillbaka till de länder de passerar på vägen till Sverige. Ett nytt system baserat på kvoter skulle drastiskt öka Sveriges möjlighet att hjälpa världens mest utsatta samt erbjuda säkra och humana vägar in i Europa. Dessutom kan Dublin-förordningens trovärdighet fortsatt garanteras. Vidare bör en enhetlig flyktingdefinition införas och UNRWA (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East) avskaffas och dess verksamhet överförs till UNHCR. Detta för att skapa ett enhetligt och mer effektivt system för alla flyktingar i världen.

KDU vill att:

- Ytterligare resurser läggs på att sätta stopp för och lagföra människosmugglare.
- Det sker en övergång till ett omfattande kvotflyktingssystem, av större proportioner än idag, där detta blir den huvudsakliga metoden för att få asyl i Sverige.
- UNRWA avskaffas och dess verksamhet slås ihop med UNHCR och att en enhetlig flyktingdefinition för alla flyktingar i världen.

Under hösten 2015 ökade asyltrycket mot Sverige mycket kraftigt. Den rödgröna regeringen var därför tvungna att i panik tillgripa åtgärder för att minska söktrycket. Temporära uppehållstillstånd blev norm för alla som beviljas asyl, försörjningskraven för anhöriginvandring skärptes och så kallade ”övriga skyddsbehövande” (sådana som inte faller under ”vanliga” asylskäl) skulle inte längre ges asyl. Till detta infördes även ökad användning av medicinsk åldersbedömning för asylsökande och ID-kontroller på samtlig kollektivtrafik till Sverige, dvs. vid Öresundsbron och utländska färjor.)

KDU anser att dessa förändringar var nödvändiga, men menar att förändringarna måste kompletteras med mer långtgående och långsiktiga reformer både vad gäller migration samt reformer på arbets- och bostadsmarknaderna. Tiden för handläggning av asylärenden måste drastiskt minska, liksom trycket på Migrationsverket. Det finns också uppenbara brister i rättssäkerheten i asylprocessen som behöver åtgärdas och personer som befinner sig under en utredningsprocess måste kunna erbjudas fungerande boende.

En striktare kontroll av asylpolitiken skulle innebära väsentliga förbättringar för de personer som har rätt till asyl. Snabbare handläggning gör att ingen behöver gå i oro över vad resultatet ska bli, bättre kontroll gör att färre personer försvinner under processens gång. Då möjligheten att erbjuda asyl i Sverige är begränsad är det också av yttersta vikt att så många platser som möjligt går till de personer som är i störst behov av skydd.

KDU vill att:

- De långa väntetiderna på asylhandläggningen kortas.
- Det upprättas transit-zoner, ett slags uppsamlingsområde för alla som söker asyl för att lättare kunna hantera boendsituationen för nyanlända och för att säkerställa rättssäkerheten under asylprocessen och motverka illegal invandring.
- Illegala invandrare framgent endast ska erbjudas akutsjukvård. Rätt till skolgång, försörjningsstöd och bostadsbidrag ska upphöra vid avslag på asylansökan.
- Personer som begår brott under asylprocessen ges avslag på sin asylansökan.
- Antalet poliser ökar så att polisens arbete med avvisning av personer som fått avslag på sin asylansökan kan förstärkas.

Ensamkommande

Flyktingar som är under 18 år och anländer ensamma kallas ensamkommande barn. Under 2015 beviljades asyl till 35 396 ensamkommande flyktingbarn och av dessa kommer cirka 65 procent från Afghanistan.⁸ Anledningen till att minderåriga kommer ensamma till Sverige kan variera. Vissa är på grund av krig föräldralösa medan andra skickas av sina familjer för att tjäna pengar eller senare kunna hämta sina anhöriga. Kostnaden för mottagande av dessa ensamkommande flyktingbarn är mycket hög, cirka 1900 kronor/dygn, då de vanligen placeras i HVB-hem. Det svenska samhället bör göra vad man kan för att placera dessa ensamkommande i familjehem, dels därför att det i vissa fall kan bli billigare och dels därför att det skapar bättre förutsättningar för en snabbare integration. En annan omdiskuterad fråga gäller de fall där det framkommit att asylsökande personer ljugit om sin ålder för att få en mer fördelaktig handläggning av asylärenden. Detta måste beivras och medicinska åldersbedömningar bör användas i större uträkning än idag.

KDU vill att:

- Minderåriga ska prioriteras i det nya kvotsystemet för personer som vill söka asyl
- Ensamkommande flyktingbarn bör i första hand placeras i familjehem.
- Medicinska åldersbedömningar bör användas för att säkerställa så att vuxna inte utnyttjar systemet
- Staten ska finansiera de kostnader som åläggs kommunerna i samband med mottagandet.
- Ensamkommande som efter de fyllt 18 år blir hänvisade till utslussningsboende endast ska få bo där under en begränsad tid. Från dagens 3 år till max 6 månader

Illegal invandring

Många människor uppehåller sig i Sverige illegalt. Dessa har antingen valt att inte söka asyl över huvud taget eller gömmer sig efter ett avslag på asylansökan. Detta är ett stort problem

⁸<http://www.migrationsverket.se/download/18.7c00d8e6143101d166d1aab/1451894593595/Inkomna+ans%C3%B6kningar+om+asyl+2015+-+Applications+for+asylum+received+2015.pdf>

eftersom det innebär att personerna i fråga redan från början visar att de inte respekterar svensk lag. Illegala invandrare riskerar dessutom att hamna i en socialt utsatt situation, att utnyttjas ekonomiskt eller hamna i kriminalitet. Det offentliga har alltså två åtaganden mot dessa personer vilket kan verka paradoxalt, men som måste hållas i huvudet samtidigt. Den svenska staten ska se genom polismakten aktivt söka upp dessa illegala invandrare och försöka utvisa dem, men enligt hälso- och sjukvårdslagen är landstingen samtidigt skyldiga att erbjuda omedelbar hälso- och sjukvård till alla som vistas inom landstinget, inklusive människor som inte är bosatta där. Från att ursprungligen endast ha gällt personer under 18 år har sedan år 2013 illegala invandrare oavsett ålder rätt till "vård som inte kan anstå", mödravård, abort, hälsoundersökning, subventionerade läkemedel och vård enligt smittskyddslagen. Denna förändring gäller även skola. Illegala invandrares barn berörs inte av skolplikten men har idag rätt till skola i åldrarna 6-18 vilket innebär möjlighet till förskoleklass, grundskola och gymnasieutbildning.

KDU anser det vara ytterst viktigt att vissa rättigheter upprätthålls även för illegala invandare. Gränsen för vilken välfärd som bör omfatta illegala invandrare bör därför dras vid "vård som inte kan anstå". Inga ekonomiska bidrag ska dock utbetalas till illegala invandrare från det offentliga. Dagsersättningen ska upphöra helt vid ett avslag på asylansökan Kommunernas socialtjänst ska förbjudas att betala ut försörjningsstöd till personer som vistas illegalt i landet och vad gäller skolgång så ska det erbjudas av de illegala invandrarernas hemland. Denna avvägning är nödvändig för att säkerställa en värdig tillvaro, utan att skapa incitament för att uppehålla sig i Sverige illegalt.

KDU vill att:

- Polisen ska aktivt söka upp illegala invandrare och utvisa dem.
- Inga offentliga ekonomiska bidrag ska utbetalas till den som uppehåller sig illegalt i Sverige.
- Skolgång ska erbjudas av den illegala invandrares hemland.

Att komma till Sverige

Arbetskraftsinvandring

Människor från länder utanför EU kan ges arbetstillstånd för att arbeta i Sverige. Innan Alliansen kom till makten styrdes möjligheten till detta av facket, vilka avgjorde om det fanns arbetsbehov. 2008 ändrades detta och arbetsmarknaden avgör nu själv om detta behov finns. Villkoren måste motsvara svenska villkor vad gäller socialförsäkringar samt lönerna måste lägst vara satta efter kollektivavtal eller praxis i berörd bransch. Det är fackförbunden som idag kontrollerar detta. Kort efter att denna förändring gjordes stramades även lagstiftningen upp kring undersökning av tillstånden, då flera rapporter framkommit att oseriösa arbetsgivare rundade lagstiftningens minimikrav. För att arbetskraftsinvandringen ska vara human och rättssäker krävs att systemet övervakas noga och inga utländska arbetare luras eller exploateras. KDU ser positivt på arbetskraftsinvandring till Sverige speciellt när det alltjämt finns många bristyrken, både inom offentlig sektor, hantverk och ingenjörsjobb. De nuvarande reglerna är därför goda även om KDU anser att det är en oberoende myndighet och inte fackförbunden som ska avgöra huruvida arbetsvillkoren är tillräckliga. För den svenska

konkurrenskraften är det viktigt att svensk arbetsmarknad förblir öppen för omvärlden och attraktiv att söka sig till.

Anhöriginvandring

Familjen är samhällets grundsten och detta ska vara vägledande även i migrationspolitiken. Det ska finnas en prioriterad möjlighet för människor, vare sig de fått asyl eller annat uppehållstillstånd, att låta sina anhöriga komma till Sverige. En ordnad egen försörjning ska vara den vägledande principen med undantag för närstående till flyktingar.

Möjligheten till anhöriginvandring ska omfatta make/maka, sambo, ogifta barn under 18 år vars vårdnadshavare är bosatt i Sverige samt vårdnadshavare om den person som är bosatt i Sverige är ett minderårigt barn (under 18 år). Övriga personer ska inte beviljas möjlighet till anhöriginvandring annat än under speciella omständigheter. Om minderåriga barn har beviljats möjlighet att invandra och endast ett barn kvarstår i närheten av myndighetsåldern så ska denna person kunna beviljas tillstånd i särskilda fall. Även barn över myndighetsåldern, som på grund av allvarlig funktionsnedsättning är beroende av sina föräldrar för sin försörjning, ska kunna beviljas tillstånd.

Egen försörjning (själv eller genom en närstående) ska, i princip, vara en förutsättning för anhöriginvandring. Syftet med detta är att människor ska kunna försörja sig ekonomiskt och stå på egna ben. Detta ska gälla absolut för arbetskraftsinvandare, studenter och EU-medborgare. Reglerna är idag, och ska även i framtiden, vara annorlunda för flyktingar och vissa kategorier av skyddsbehövande. Möjligheten att hämta närstående, make eller maka samt ogifta barn under 18 år, ska garanteras oberoende av möjlighet till försörjning. De nya reglerna som antogs av regeringen under 2015 begränsar möjligheten till detta vilket är problematiskt. Begränsningen av anhöriginvandring vid nyanknytning, alltså relationer som påbörjats efter uppehållstillståndet getts, är däremot mycket rimlig.

KDU vill att:

- Möjligheten till anhöriginvandring ska tillgodoses. Principen ska alltid vara att egen försörjning ordnats, med undantag för anhöriginvandring av nära familj i form av gifta makar och barn under 18 år.
- Möjligheten till anhöriginvandring genom nyanknytning utan försörjning inte ska tillgodoses.

Studier

Möjligheten att gäststudera i ett annat land har funnits i över tusen år. Anledningen till att man väljer att studera utomlands kan variera; ett annat land kan ge bättre studiemöjligheter, man vill lära sig landets språk eller kultur på plats eller man har för intention att på sikt bosätta sig i landet. Man kan antingen själv söka kontakt med ett utländskt universitet för att skriva in sig (men måste då ombesörja uppehållstillstånd etc. själv) eller via någon form av utbyten; antingen det egna universitetets eller via europeiska program som ERASMUS etc. Under 2011 infördes avgifter för tredjelandsstudenter i Sverige, alltså studenter från utanför EU eller Schweiz. Denna reform är något positivt då svensk utbildning inte ska konkurrera internationellt genom kostnadsfri utbildning utan genom attraktiva utbildningsplatser. Kort efter reformen sjönk antalet utländska studenter för att sedan snabbt öka igen. I Sverige gavs

2015 kring 9500 uppehållstillstånd för studier till utländska studenter.⁹ KDU ser positivt på möjligheten att studera utomlands och vill att möjligheten till fler utländska samarbeten ska stärkas, ett arbete som måste drivas både privat och av det offentliga.

EU-medborgare

Genom Sveriges medlemskap i EU och EES kan EU-medborgare uppehålla sig i Sverige utan behov av uppehållstillstånd. Dessa ska dock efter tre månader registrera sig hos Skatteverket. 2013 registrerades 20 217 personer på detta sätt.¹⁰ Merparten som EES-arbetskraftsinvandring och EES- anhöriginvandring. Kan personen inte försörja sig själv; antingen genom eget arbete, förälder, partner eller pension måste personen återvända till sitt ursprungsland inom Unionen.

Den fria rörligheten inom Europa är något positivt och ska värnas. Den fria rörligheten handlar om att få resa fritt i Europa för att arbeta, studera eller i övrigt vistas i upp till tre månader, Att människor rör på sig för att arbeta eller studera ska aldrig försvåras. Samtidigt måste ett fungerande system finnas för att säkerställa att de existerande reglerna följs. Den fria rörligheten får inte bli ett sätt för EU-länder att lämna över sociala problem på andra. Den situationen som idag uppstått då framförallt länder på Balkan använt den fria rörligheten för att se till att t.ex. deras romska befolkning lämnar landet för att tigga i andra länder kan inte accepteras. Varje land har ansvar för sina egna medborgare och deras välfärd och att tigga i andra länder eller att leva på andra länders välfärdssystem ska inte vara att betrakta som inom ramen för EU:s fria rörlighet.

KDU vill att:

- Kommuner ska kunna införa lokala tiggeriförbud och i lokala ordningsstadgan själva kunna reglera tiggeriets utbredning. Samt ges möjligheten att aktivt kunna avbryta verksamheten
- Inför tillståndskrav för att få tigga eller samla in pengar på offentlig plats i Sverige
- Personer som stannar längre än tre månader i Sverige utan försörjning ska avvisas.
- EU-medborgare som begår grova brott ska aktivt kunna utvisas till sitt hemland.
- Europeiska socialfondens arbete måste effektiviseras så att deras pengar bättre kommer utsatta människor till del lokalt i fattiga länder i Europa.

Integration

Begreppet integration

Integration är en process som syftar till att invandrare ska bli en del av det svenska samhället. Ett fungerande samhälle måste präglas av en gemensam och fast värdegrund, likvärdiga livschanser och delaktighet i samhällsgemenskapen. Det handlar om att alla ska kunna behandlas med respekt oberoende av etnicitet, religion eller kön, att vara en jämlike med övriga samhällsmedlemmar.

⁹ <http://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Statistik/Oversikter-och-statistik-fran-tidigare-ar.html>

¹⁰ Ibid.

Det finns vissa grundläggande värden som alla som vill forma sin framtid i Sverige måste ställa sig bakom för att vår samhällsgemenskap ska klara av att hålla samman. Det handlar om alla människors lika värde, demokrati, yttrandefrihet, jämlikhet, varje människas rätt att få möjlighet att förverkliga sin potential och rättsstatliga principer – värden som inte är förhandlingsbara.

Den som inte ställer upp på dessa grundläggande västerländska värderingar kan omöjligt räkna med att betraktas som en integrerad del av Sverige. Det är en helt avgörande gränsdragning för framgång för såväl den som invandrar till vårt land som för det svenska samhället som helhet.

Målet med den svenska integrationspolitiken ska vara kulturell assimilering. Jobb, kunskap i svenska språket och det civila samhället fungerar som värdefulla nycklar till integration, men målet med integrationspolitiken kan inte stanna vid kunskap i svenska språket eller ett arbete. Det långsiktiga målet måste vara att de som invandrat till Sverige integreras med det svenska samhället på ett sätt som gör att personerna i fråga 1) identifierar sig som svenskar, 2) känner ansvar för samhällsgemenskapen och 3) tar till sig vår gemensamma västerländska värdegrund.

En invandrad ska inte behöva ge upp sin religion, sina familjesedvänjor eller sitt umgänge. Samtidigt ska målet med all integrationspolitik vara att den enskilde lär sig svenska, bryter ett eventuellt utanförskap och känner till och respekterar svenska lagar och institutioner. Det är naturligt att förvänta att människor som vistas i Sverige ska respektera traditionella svenska kulturuttryck som att sjunga nationalsången, hålla skolavslutningar i kyrkan, placera röda dagar vid svenska högtider etc.

Alla människor som bor i Sverige har som enskild rätt att själva välja hur de vill leva sina liv i, såväl i kulturella, som religiösa och språkligt hänseenden. Denna individuella rätt att själv välja det liv man vill leva innebär dock inte att man kan kräva sär rättigheter eller att parallella samhällen kan accepteras.

Kultur

Kultur kan definieras som värderingar eller trosföreställningar som delas av en grupp människor. Det kan handla om ett språk, gemensamma seder, bruk, normer och regler. De enskilda ländernas kultur är viktig. Samtidigt som man inte ska överbetona skillnaderna får inte heller insikten om att mänskligheten är en göra att man förnekar olika kulturers särdrag. Det svenska samhällets utgångspunkt är och ska förbli de traditioner, seder och bruk som utvecklats i Sverige under lång tid. I enlighet med detta är det exempelvis naturligt att kristendomen har ett kulturellt försteg framför andra trosåskådningar, vilket bland annat tar sig uttryck i den svenska almanackans helgdagar. Att bevara och odla en nationell kultur är ett viktigt steg för att på ett harmoniskt och tryggt sätt kunna interagera med människor med en annan kultur än ens egen.

Kulturella processer är långsamma. Enbart det faktum att man bott i ett land under lång tid innebär inte att man anpassar sig till eller accepterar samhällets övergripande normer. Det finns folkgrupper i världen som inte har integrerats i det omgivande samhället trots lång kontakt. Detta kan leda till omfattande problem. En sådan alienation mellan samhället och några av dess medborgare kan vara farlig och skadar samhällsgemenskapen. Parallelsamhällen ska alltid motverkas i görligaste mån. KDU anser att respekten för den

enskilda människans person är fundamental och orubblig. Kulturella särdrag som inte är skadliga eller hindrar samhällsgemenskapen kan ha en berikande effekt på samhället, men den svenska staten måste samtidigt gripa in där kulturella faktorer innebär destruktivitet och kränkningar för den enskilda människan.

Välfärden och medborgarskapet

För att säkra den offentliga välfärdens stabilitet, trovärdighet och långsiktighet måste tillgången till svensk välfärd reformeras. Den svenska välfärden måste både vara robust över tid, ha en stabil finansiering och kunna garantera de personer som är en del av dess system att utbetalningarna fungerar. Därför är det t.ex. inte rimligt att den som nyligen anlänt har samma tillgång till svenska välfärdsförmåner som den som under längre tid betalat in skatt till den samma. Parallellt med detta måste även medborgarskapet uppvärderas och ekonomiska förmåner knyts närmare detta.

Grundregeln bör därför vara att den offentligt finansierade välfärden gäller för personer som betalat skatt i Sverige under två års tid, har svenskt medborgarskap eller är medborgare i annat EU-land. Detta skulle innebära att både det svenska medborgarskapet uppvärderas och görs till en garanti för en stabil välfärd även i framtiden samtidigt som nya personer kan kvalificera sig för inträde under en relativt kort tid.

Välfärdsförmåner som avgiftsfritt bör vara reserverade för personer som skattat i Sverige under två år, svenska medborgare samt EU-medborgare med rätt att vistas i landet är t.ex. högre utbildning, specialistvård, bostadsbidrag, föräldraförsäkring och barnbidrag. Förskola, den obligatoriska skolan, gymnasium, försörjningsstöd samt vård under kategorin ”vård som inte kan anstå” bör fortsatt vara avgiftsfritt för alla som legalt vistas i Sverige

Återvändandebidrag

Personer som fått uppehållstillstånd i Sverige ska erbjudas möjlighet att återvända till sina hemländer när läget i respektive land har förbättrats. Detta ska vara frivilligt samtidigt som ansvaret att inte ta upp plats för andra personer som skulle kunna få asyl i Sverige vilar på den enskilde. För att underlätta återetablering i landet man lämnat ska svenska staten erbjuda återvändningsbidrag på en skälig nivå så att personer kan återvända permanent.

Utbildning

Utbildningsväsendet har en central uppgift vad gäller att erbjuda både kulturell integration men också färdigheter för det kommande yrkeslivet. Att grund- och gymnasietiden präglas av studiero, lärare med kunskap och auktoritet samt trygghet är avgörande och för att detta ska kunna ske krävs en nolltolerans mot mobbing, störande beteenden och gängbildningar.

Det svenska språket ska utgöra norm vid all undervisning i annat än relevant humaniora. För att bli högfunktionell i ett språk krävs att man tidigt integreras i en naturlig språkmiljö och vid sidan av hemmet är ingen annan miljö bättre för detta än skolan. Det svenska språket ska alltså redan från början genomsyra skolmiljön och hjälpa den enskilde att så snabbt som möjligt ta till sig talad svenska. Undervisningen svenska som andra språk inom utbildningsväsendet ska ges stor prioritet. Studier i moderna språk ska uppmuntras från skolans sida, inom ramen för skolans profil och möjligheter.

Speciella förberedelseklasser för nyanlända ska finnas när behov finns. Inom ramen för förberedelseklassen ska ämnesundervisning kunna ske på modersmålet parallellt med att ämnet studeras på svenska. Det är också av stor vikt att det finns möjlighet till en flexibel övergång från undervisning i förberedelseklass till ordinarie klass, både vad det gäller att påbörja undervisning i ordinarie klass i vissa ämnen före andra och att kunna återgå från ordinarie klass till förberedelseklass, om man märker att sådana behov finns. Skolorna ska dessutom själva ha möjlighet att arbeta med olika metoder för att underlätta elevernas lärande, t.ex. nivågruppering eller separata klasser om detta behövs i undervisningen.

Valfriheten inom svensk skola har vid upprepade tillfällen angripits för att förstärka segregationen. Detta är felaktigt. Det äldre systemet, närhetsprincipen, dvs. att man var tvungen att gå i den skola man bodde närmast, gjorde att eleverna blev låsta till det område där de bodde. Detta förstärkte segregationen och gjorde det omöjligt för elever och föräldrar att välja en skola med föredragen profil.

Den eftergymnasiala utbildningen är central för en lyckad integration, speciellt för de nyanlända grupper som har en låg utbildningsgrad. Vid sidan av satsningar på språk kommer därför en central del av integrationen att handla om utbildningssatsningar. Arbetet med validering av befintliga utländska examina ska fortsätta, yrkesutbildningar och lärlingsprogram ska förstärkas med inriktning mot bristyrken och genomströmningen vid svenska högskolor ska öka.

Arbetsmarknaden

Den nuvarande sysselsättningen bland utrikesfödda i Sverige är ett misslyckande.. 2013 var 66,1% av utrikesfödda i Sverige sysselsatta medan siffran för inrikes födda var 83,1 procent.¹¹ Med ett sysselsättningsgap på 22 procentenheter är Sverige det land i OECD där skillnaden i arbetsmarknadsdeltagande är störst mellan utrikes- och inrikesfödda. Det här beror till viss del på låg utbildningsnivå hos de nyanlända som kommer till Sverige, men också på den svenska arbetsmarknaden. Ett svenskt system med mycket höga trösklar in på arbetsmarknaden, ett anställningsskydd utformat för att skydda de som redan har jobb och höga skatter står i vägen för en bättre fungerande arbetsmarknad och snabbare integration.

Egenförsörjning är avgörande för ett fungerande vuxenliv men också för den svenska välfärdsstatens långsiktiga finansiering. Sverige behöver inte fler program för att administrera arbetslöshet utan genomgripande reformer på arbetsmarknaden som gör att fler kan få riktiga jobb.

För att fler ska få ett jobb vill vi införa introduktionsanställningar. Detta skulle vara en mycket effektiv komplettering till de redan existerande anställningsformerna. Detta skulle till 50 procent bestå av arbete och till 50 procent betraktas som utbildning. Därmed skulle också lönen kunna få sättas till 50 procent av de kollektivavtalade ingångslönerna, helt utan några statliga subventioner eller byråkrati för företagen.

Nya jobb skapas framförallt i de mindre företagen. För dessa är det ofta ett stort steg att anställa ytterligare en medarbetare. Kostnaderna är stora och riskerar att få det egna bolaget på fall om satsningen skulle misslyckas. Genom att minska de kostnader som för småföretag

¹¹ <http://www.scb.se/am0401/>

är förknippade med att öka personalstyrkan skulle man kunna få fler mindre företag att skapa nya arbetstillfällen. Genom exempelvis sänkta arbetsgivaravgifter och en i grunden reformerad lag om anställningsskydd (LAS), med större möjlighet att styra över personalens sammansättning, skulle fler arbetstillfällen kunna skapas.

KDU vill att:

- Introduktionsanställningar skapas som anställningsform.
- LAS reformeras i grunden och att arbetsgivaravgifterna sänks kraftigt.

Bostad

Den svenska bostadsmarknaden har sedan tidigare haft problem med nybyggnation och möjlighet att producera bostäder i samma takt som våra nordiska grannländer. Speciellt akut är denna situation för personer med begränsande ekonomiska tillgångar som nyanlända eller studenter. För att lösa detta krävs generella reformer på svensk bostadsmarknad.

Många invandrare har kommit att koncentreras i de s.k. miljonprogramsområdena runt de svenska storstäderna. Byggnationen där präglas av anonymitet och funktionalism på bekostnad av trygghet, trivsel och naturliga mötesplatser. Kombinerat med hög arbetslöshet och svaga skolresultat förstärks utanförskapet. En framtida byggpolitik ska därför präglas av en variation av upplåtelseformer.

Sveriges utmaningar på bostadsmarknaden är tudelade. Vi behöver dels riva upp regleringar på bostadsmarknaden för att släppa lös bostadsbyggandet i landet. Mer lägesanpassade hyror skulle göra det mer lönsamt att äga och förvalta hyresfastigheter och det skulle få fart på byggandet. Vi måste därför släppa på hyresregleringens hårda tyglar. Med en skyddsregel skulle effekten av hyreshöjningar i samband med en successiv övergång till marknadshyror kunna dämpas, samtidigt som utbudet av bostäder skulle öka, fler människor skulle kunna få ett hem. Många familjer och individer önskar att få äga sitt eget boende, för att möjliggöra det krävs en ökad produktion men också reformer för ökad rörlighet på bostadsmarknaden.

Vi behöver dels också skapa bättre förutsättningar att finna bostad för socialt och ekonomiskt utsatta, däribland fattiga nyanlända. KDU föreslår därför "social housing", dvs. att man i varje byggprojekt reserverar ett antal bostäder som ska vara hyreslägenheter och som måste kunna hyras ut till en låg hyra, anpassad efter människor som lever i ekonomisk utsatthet.

Sedan 1994 har asylsökande samma rätt till dagsersättning oavsett om de väljer att bo på Migrationsverkets boende eller om de ordnar eget boende (EBO). Trots namnet har EBO blivit inneboende istället för eget boende. För att fler ska välja anläggningsboende, och för att därmed bryta den destruktiva trångboddheten, vill vi att dagsersättningen för den som väljer EBO tas bort. Detta kommer att ställa högre krav på anläggningsboendena men samtidigt göra att inte fler människor koncentreras i redan segregerade områden med stor trångbeboddhet.

De långa planprocesserna är ett av de enskilt största hindren för nybyggnation. Genom att korta handläggningstiderna kommer mer möjlig mark att kunna anvisas och mer byggas. Ett sätt att göra detta är att reformera byggnormerna så att detta tar större hänsyn till de lokala förutsättningarna. Vad som passar för pensionärer är inte nödvändigtvis samma som för studenter. Samtidigt måste det dubbla, eller ibland tredubbla, ansvaret för byggplaner ändras.

Det är inte rimligt att både kommun och landsting handlägger byggplaner. Endast en instans är tillräckligt.

KDU vill att:

- ”Social housing” införs – för att långsiktigt bygga för låginkomsttagare inom ramen för ordinarie byggprojekt.
- Dagsersättningen för EBO skrotas.
- Planprocesserna för nybyggnation kortas genom snabbare handläggning och färre instanser.

Europeiska Unionen

Den Europeiska Unionen har varit mycket viktig för att förbättra möjligheten till rörlighet för varor, tjänster och människor i Europa. Samtidigt är Unionen mycket viktig som forum för att européer ska kunna arbeta tillsammans och lösa gemensamma utmaningar. Flyktingkrisen i Europa under 2015 har dock visat på stora påfrestningar för det europeiska samarbetet.

En realistisk EU-politik måste erkänna att möjligheten att de europeiska länderna ska enas om en gemensam linje i flyktingfrågan under överskådlig framtid är mycket begränsad. Olika länder drar åt olika håll och något system för att jämka viljorna samman fattas.

KDU vänder sig emot de upprepade fall där Europeiska Unionen gjort avtal med Turkiet om ett gemensamt gränssystem. Priset för dessa avtal har varit mycket fördelaktiga erbjudande gentemot Turkiet som är en stat som både inrikes och utrikes aktivt motverkar mänskliga rättigheter. EU borde istället underlätta för de enskilda medlemsländerna att hitta egna lösningar på den uppkomna situationen, där Sveriges del i detta bör vara en övergång till ett kvotsystem.

En annan följd av flyktingkrisen i Europa har blivit att ett flertal europeiska länder, däribland Sverige, har infört passkontroller och därmed suspenderat sin medverkan i Schengensamarbetet. Sverige har temporärt infört gränskontroller mot Danmark och Tyskland. Denna situation har varit nödvändig. Sverige bör därför framöver verka för en gemensam nordisk säkerhetsmekanism vad gäller gränskontroller vilken kan aktiveras gemensamt vid behov. Detta för att säkerställa Schengen-samarbetets stabilitet men också förhindra att de nordiska länderna vid gränspåfrestningar avskärmas från varandra. För att säkra EU:s yttre gränser och underlätta för Grekland, men också Malta, Italien och Spanien, i bevakandet av EU:s gränser bör Frontex få kraftigt utökade resurser. Sverige bör i möjligaste mån bidra till denna hjälp både ekonomiskt men också om så är möjligt genom materiel såsom båtar eller även personal. KDU ställer sig bakom Schengen-samarbetet och samtidigt har gemensamma krismekanismer med länderna i den nordiska passunionen.

Därför anser KDU att:

- Europeiska Unionen är och förblir viktig för att säkra möjligheten till rörlighet för varor, tjänster och människor i Europa.

- EU bör underlätta för sina medlemsländer att hitta egna lösningar på flyktingkrisen, vilket för Sveriges del bör innebära en övergång till ett kvotsystem.
- Frontex bör ges kraftigt utökade resurser.